

I

Adi diş əhvalatı

Alfi diş həkiminə getməyə nifrət edirdi. Buna görə də onun dişləri sapsarı idi. Sarı olmayan dişlər də qaralmışdı. Onların üstündə uşaqların sevdiyi, lakin diş həkimlərinin nifrət etdiyi şirniyyatların izləri qalmışdı. Konfetlər, qazlı şirələr, şokoladlar. Dişlər nə sarı, nə qara idi – sadəcə, onlar artıq yox idilər. Alfinin dişləri tökülmüşdü. Dişin biri irisə yapışıb qopmuşdu. Qalanlar da cürbəcür meyvəli saqqızların güdazına getmişdi. O gülümsəyəndə bax belə görünürdü...

Elə buna görə də on iki yaşlı bu oğlan lap çoxdan diş həkiminə getmirdi.

Alfi sonuncu dəfə diş həkiminin qəbuluna gəndəndə altı yaşı vardı. Bu, adi diş müayinəsi idi, amma fəlakətlə nəticələndi. Diş həkimi cənab Erstvil köhnə həkimlərdən idi. Cənab Erstvil xeyirxah və yaxşı həkim olsa da, çoxdan təqaüdə çıxmalı idi. O lap qoca tısbağaya oxşayırdı. Eynəyinin şüşəsi elə qalın idi ki, gözləri tennis topu boyda görünürdü. Cənab Erstvil Alfiyə dedi ki, müayinə etdiyi diş çürüyüb və ona plomb qoymaq mənasızdır, yəni diş çəkməkdən başqa yol yoxdur.

Həkim yekə dəmir kəlbətinlə diş darddı, darddı, amma diş çıxmaq bilmirdi. Cənab Erstvil yazıq diş çəkib çıxartmaq üçün hətta ayağını Alfinin oturduğu stula dirədi. Amma diş çıxmırdı ki, çıxmırdı.

Yaşlı həkim özündən daha yaşlı tibb bacısını köməyə çağırırdı. Miss Priq həkimdən yapışıb onu bacardığı qədər dartmağa başladı. Lakin bu da dişin çıxmağına kömək etmədi.

Az sonra yekəpər resepsn¹ – miss Vili kömək üçün otağa çağırıdılar. Miss Vilin çəkisi, cənab Erstvillə miss Priqin ümumi çəkisindən ağır idi.

¹ Uydurma söz

Lakin buna baxmaya-
raq, onun da əlindən bir
şey gəlmədi.

Bu vaxt diş həkimi-
nin ağlına bir fikir gəl-
di və o, miss Priqə çox
qalın diş sapı gətirməyi
tapşırıldı. Həkim ehtiyat-
la sapın bir ucunu kəlbə-
tinə bağladı, sonra o biri
ucunu miss Vilin gon-
bul belinə doladı. Daha
sonra həkim yupyum-
ru resepsna tapşırıldı ki,
“üç” deyəndə pəncərə-
dən çölə tullansın. La-
kin hətta miss Vilin ağır
çəkisi də oğlanın dişini
yerindən tərpətmədi.

Zavallı Alfi dəhşət içində həkim otağında uza-narkən cənab Erstvil köməyə adam çağırmaq üçün gözləmə otağına keçdi. Müalicə üçün gəlmiş bütün xəstələr otağa dəvət olundu. Cavan və qoca, arıq və kök – yaşlı həkim diş çəkməyə kömək edə biləcək hər kəsi içəri gətirdi.

Amma bununla belə, hətta uzun insan zənciri və bir dəstə dartıcı¹ diş yerindən tərpədə bilmədi.

¹ Uydurma söz

Balaca Alfi çox kədərli idi. Dişin çəkilməsi onun ağrımağından min dəfə betər idi. Lakin cənab Erstvil başladığı işi yarımçıq qoymaq fikrində

deyildi. Qan-tərə batmış həkimin boğazı qurumuşdu. O, ağız yaxalayıcısından böyük qurtum içdi və var gücü ilə kəlbətindən yapışdı.

Nəhayət, sanki günlər, həftələr, hətta aylarla davam edən əzabdan sonra Alfi qulaqbatıran səs eşitdi:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII
IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII
RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR
RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR
RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR
ÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇ
ÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇ
ÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇÇ
!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Diş həkimi kəlbətini elə möhkəm sıxmışdı ki, diş sınımışdı. O, Alfinin ağzında toz kimi ovulmuşdu.

Gərgin mübarizədən sonra cənab Erstvil və onun bütün köməkçiləri həkim otağının döşəməsinə sərilmişdilər.

– Hamıya təşəkkürlər! – həkimin köməkçisi miss Priq ona ayağa qalxmağa kömək edəndə o elan etdi. – Ah, bu yaramaz, balaca diş yaman tərs imiş!

Elə bu vaxt Alfi bir gerçəyi anladı. Onun dişləri hələ də ağrıyırdı. Həkim səhvən başqa dişini çəkmişdi!

